

Andrzej Dudek-Dürer

Rekonstrukcja tożsamości Reconstruction of identity

Fotografia i wideo
Prace z lat 1965-2005

Photography and video
Art works from years 1965-2005

Umiejętność wejrzenia w swoją pamięć i sny przydała się Andrzejowi Dudkowi-Dürerowi w dochodzeniu do transpersonalnej świadomości. Pomocną w odświeżaniu prawdy, poszukiwaniu jedności z „wieczystą świadomością”, okazała się być sztuka - z jej rytuałami, magią i metafizycznymi treściami. Artysta stał się w pewnym sensie „mnichem” sztuki, bo jak oni, zdyscyplinował swoją egzystencję, swój wygląd (ubiór) swoje czynności życiowe. Podporządkowanie życia sztuce - decyzja stawania się „żywą rzeźbą” - ma w sobie coś z poświęcenia zakonnego. Novum w postawie Andrzeja wiązało się z afirmowaniem przekonania, że jest on kolejnym wcieleniem w „genetycznej linii” losów pewnej osoby, której korzenie sytuują się gdzieś na Wschodzie. Jej ogniwem pośrednim miałyby być życie Albrechta Dürera, teraz przenoszone w osobowość Andrzeja Dudka i przygotowywane ku kolejnym cyklom reinkarnacji.

Fragmenty z tekstu Andrzeja Saja *Droga sztuki*, 2006

Trudno odpowiedzieć na pytanie, co jest istotą jego twórczości - performance, fotografia, wideo? Może on sam jako idea „żywej rzeźby”, która łączy wszystkie formy multimedialnej aktywności. Jego postawa moralna, nastawienie na transcendencję godne są najwyższego uznania. Z pewnością w wielu dziedzinach artystycznych, jak performance, grafika, fotografia czy wideo artysta znalazł nowe aspekty wypełniające świat jego sztuki, także formalne. W udany sposób rozwija odwieczne zagadnienia dyskursu artystycznego na temat sztuki i artysty.

Fragment z tekstu Krzysztofa Jureckiego *Na niekończącej się drodze. Fotografia i wideo w koncepcji Andrzeja Dudka-Dürera*, 2006

Wiele autoportretów Andrzeja Dudka-Dürera jest związanych z ideą podróży, która może być podróżą realną lub tylko intencjonalną czy nawet rozumianą po prostu jako trwanie w czasie. Artysta często fotografuje i filmuje siebie na tle różnych miejsc i ze spotkaniami osobami, z którymi może łączyć go przygodny kontakt albo i bardziej trwały związek. Artysta często kieruje obiektyw jedynie na swoje stopy odziane w charakterystyczne buty, noszone stale od roku 1969, a niejednokrotnie rolę autoportretu pełnią same buty, fotografowane na różnym tle (...) Tworzenie i niszczenie, tak jak poszukiwanie i gubienie, może się odbywać w fizycznym świecie, w sferze mediów, jak i w sferze mentalnej. Wszystkie operacje, jakie podejmuje jednostka, mogą mieć swoje ekwiwalenty w każdej z tych sfer, a kiedy następuje to równoległe, wówczas poznawcze walory tych działań osiągają maksimum. Fotografia spełnia bardzo często rolę pośrednią pomiędzy tymi sferami i dlatego jej wykorzystanie oraz przetwarzanie jest w twórczości Andrzeja Dudka-Dürera takie ważne.

Fragmenty z tekstu Adama Soboty *Fotografie dla autorefleksji*, 2006

Galeria BWA w Jeleniej Górze

zaprasza na otwarcie wystawy

Andrzeja Dudka-Dürera

Rekonstrukcja tożsamości

Fotografia i wideo.
Prace z lat 1965-2005

Organizatorzy: Ośrodek Kultury i Sztuki
we Wrocławiu, Dolnośląski Festiwal
Artystyczny, Galeria BWA w Jeleniej Górze

Wystawa potrwa do 31 maja 2006 roku

9 maja 2006 roku
o godzinie 18.00
w galerii BWA w Jeleniej Górze
przy ulicy Długiej 1

Podczas wernisażu odbędzie się
autorski performance
Rekonstrukcja tożsamości I
oraz trwający non-stop, od 1969 r.,
performance *A. Dudek-Dürer jako żywa rzeźba*.

Wystawa została zorganizowana w ramach Dolnośląskiego Festiwalu Artystycznego pod patronatem Pawła Wróblewskiego - Marszałka Województwa Dolnośląskiego
Rafała Dutkiewicza - Prezydenta miasta Wrocławia
Józefa Kusiaka - Prezydenta miasta Jeleniej Góry
i Piotra Kruczkowskiego - Prezydenta miasta Wałbrzycha.

Zdjęcie z performance: Międzynarodowy projekt metafizyczno-telepatyczny, w 530 rocznicę urodzin Albrechta Dürera, 21.05.2001

proj.: ach!